

side, at Danmark kan være sammen med USA i koalitionen uden at komme til at lide under lige præcis, at USA har begået alle de fejltagelser? Hvordan skal det være muligt for folk at skille Danmark ud fra alle koalitionen fejltagelser? Er det ikke meget rimeligt at antage, at netop irakerne opfatter Danmark som medskyldig i de fejltagelser, der er blevet begået?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jo, det er da rigtigt, som hr. Søren Søndergaard siger, og det er ikke så nemt. Det er jo heller ikke så nemt, fordi 1546 i sig selv er udtryk for, at den amerikanske regering var tvunget til at vende tilbage til FN og bede om, at FN vedtog en køreplan for det videre arbejde i Irak, som kunne give det arbejde legitimitet. 1546 var jo ikke noget, amerikanerne oprindeligt havde ønsket sig, men den amerikanske administration følte sig tvunget til at bede, om ikke FN ville træde ind på banen igen. Det var en demonstration af, at FN netop ikke, som det blev sagt før krigsudbruddet, var irrelevant, men i allerhøjeste grad relevant, og med 1546 fik FN på ny en vigtig rolle i hele genopbygningen.

Hvad menige irakere ved om Danmarks bidrag eller ikke bidrag, ved jeg faktisk meget lidt om.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Den rolle, som FN fik i genopbygningen af Irak, hvordan manifesterede den sig f.eks., da der skulle udpeges en midlertidig regering? Den manifesterede sig ved, at man satte FN's udsending uden for døren og ikke ville lytte til vedkommende. Det var den måde, den manifesterede sig på. FN blev sat uden for døren.

Det er jo det, der er tankevækkende. Det er jo det, der er problemet. Når man kigger på det, så kan jeg derfor ikke se andet, end at hvis vi ikke ser tingene på meget kort sigt, men ser tingene på lidt længere sigt og ser, at der også kan være brug for, at en valgt irakisk regering ønsker at invitere lande ind til at hjælpe med at skabe sikkerhed og fastholde sikkerhed, så er vi i gang med at være så tæt bundet op på USA og fortsat være tæt bundet op på USA, at det vil forskertse enhver mulighed for, at vi på et senere tidspunkt kan komme til at spille en rolle.

Vi vil stå, og vi vil falde sammen med USA.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Også jeg synes, at den danske regering har været alt for følgagtig over for den amerikanske regering. Det har jeg aldrig lagt skjul på, og det startede jo allerede tilbage ved krigens start.

Kl. 13.55

Det er også rigtigt, at der i forbindelse med 1546 og FN's særlige udsendings indsats dér var klare interesse modsætninger og politiske modsætninger mellem FN-systemet, generalsekretæren og hans folk, og den amerikanske administration, men disse uoverensstemmelser blev jo bilagt. Der er uden tvivl hele tiden forskellige vurderinger, der gør sig gældende, men resultatet blev altså 1546, som lagde en køreplan for, kan vi sige, demokratiseringen i Irak, hvor valget i januar er det helt kritiske punkt.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så går vi videre i ordførrækken.

Søren Søndergaard (EL):

Regeringen er efterhånden ret frem til, den danske regering, ikke Bushs, en særlig form for – hvad skal vi kalde det? – hulemandssociologi, som også den amerikanske præsident er verdensmester i, nemlig at fremstille enhver modstand mod besættelsesmagten som en almindelig gemen forbrydelse. Det er noget, der skal slås hårdt ned på. Det er terrorister, og hvis man bare slår tilstrækkelig hårdt ned på dem, så forsvinder problemet.

Det bygger jo på den fuldstændig forkerte antagelse, at terrorisme bekæmpes ved at udrydde terrorister. Det er aldrig sket. Man har aldrig bekæmpet terrorisme ved at udrydde terrorister. Man bekæmper terrorisme ved selvfølgelig at føre en kamp mod terrorister, men også ved at underminere grundlaget for, at nye terrorister opstår.

Problemet er bare, at den måde, som besættelsesmagten opfører sig på i Irak og hele besættelsen i øvrigt, ikke bare skaber nye terrorister, men også skaber folk, der har en fuldstændig legitim grund til at føre væbnet modstand mod besættelsen, en fuldstændig legitim grund til at føre væbnet modstand mod besættelsen!

Årsagerne til, at irakerne griber til våben, er mange, som det også er blevet nævnt, nogle er gode, andre er dårlige, men der er mange, der gør det udelukkende med det mål at få fjernet besættelsen, på grund af besættelsen selv. Derfor vil en amerikansk besættelsesmagt ikke skabe